

แนวโน้มที่อดีตข้าราชการจะได้รับการเลือกตั้งเป็นผู้บริหารท้องถิ่น

THE TENDENCY THAT FORMER CIVIL SERVANTS WILL BE ELECTED

AS LOCAL ADMINISTRATORS

สมัย สายอ่อนตา

วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น

Smai Sai-Onta

College of Local Administration, KhonKaen University, Thailand

Corresponding Author; Email: smaisaionta@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวโน้มที่อดีตข้าราชการจะได้รับการเลือกตั้งเป็นผู้บริหารท้องถิ่น โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพด้วยการศึกษาจากเอกสารและการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 70 คน ได้แก่ ประชากรทั้งเพศชายเพศหญิงทุกสาขาอาชีพ รวมทั้งผู้นำทางศาสนา ผู้นำทางจิตวิญญาณที่อาศัยในเขตพื้นที่อำเภออุบลรัตน์ จังหวัดขอนแก่น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างและใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัจจัยด้านภูมิหลังของผู้บริหารท้องถิ่นที่เป็นทั้งอดีตข้าราชการและที่ไม่เป็นอดีตข้าราชการ ได้แก่ ประสบการณ์การทำงาน มนุษยสัมพันธ์ทางสังคม ฐานะทางสังคม การศึกษา และการมีส่วนร่วมทางการเมือง มีความสัมพันธ์ต่อการได้รับการเลือกตั้งตามลำดับ โดยอดีตข้าราชการมีแนวโน้มได้รับการเลือกตั้งเป็นผู้บริหารท้องถิ่นมากกว่าผู้ที่ไม่ได้เป็นอดีตข้าราชการ เนื่องจากได้รับการเคารพนับถือและมีต้นทุนทางสังคมจึงเป็นที่ยอมรับมากกว่า

2. ปัจจัยด้านความสามารถของผู้บริหารท้องถิ่นที่เป็นทั้งอดีตข้าราชการและที่ไม่เป็นอดีตข้าราชการ ได้แก่ ด้านวิสัยทัศน์ ด้านภาวะผู้นำ ด้านนโยบายของท้องถิ่น และด้านการตัดสินใจ มีความสัมพันธ์ต่อการได้รับการเลือกตั้งเป็นผู้บริหารท้องถิ่น โดยอดีตข้าราชการมี

แนวโน้มได้รับการเลือกตั้งเป็นผู้บริหารท้องถิ่นมากกว่าผู้ที่ไม่ได้เป็นอดีตข้าราชการ เนื่องจากอดีตข้าราชการมีโอกาสแสดงวิสัยทัศน์ ความเป็นผู้นำด้านการบริหาร กำหนดนโยบายสำหรับท้องถิ่น การตัดสินใจ รวมทั้งมีความต่อเนื่องในการบริหารงานจนเป็นที่ยอมรับจากประชาชนได้มากกว่า

3. ผู้บริหารท้องถิ่นที่มาจากอดีตข้าราชการ บริหารงานเป็นระบบและมีแบบแผน มีโอกาสกำหนดนโยบายสร้างโครงการใหม่ๆ โดยชุมชนมีส่วนร่วมมากขึ้น มีความคล่องตัวในการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ขณะที่ผู้บริหารท้องถิ่นที่ไม่ได้มาจากอดีตข้าราชการ บริหารงานตามบริบทของพื้นที่ตอบสนองความต้องการของประชาชน บริหารงานแบบกึ่งราชการ โดยยึดประชาชนเป็นหลัก

4. ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์การได้รับการเลือกตั้งเป็นผู้บริหารท้องถิ่นของอดีตข้าราชการ คือ ปัจจัยด้านความสามารถ ได้แก่ ความรู้ ความสามารถ วิสัยทัศน์ และมุมมองที่แตกต่างและกว้างไกล บริหารงานด้วยหลักการยึดระเบียบแบบแผนเป็นแนวทางการปฏิบัติ ขณะที่ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์การได้รับการเลือกตั้งของผู้บริหารท้องถิ่นที่ไม่ใช่อดีตข้าราชการ คือ บริหารจัดการโดยยึดความต้องการของประชาชนเป็นหลัก ขยันและเอาใจใส่ต่อปัญหา และร่วมกิจกรรมกับชุมชนอย่างต่อเนื่อง

คำสำคัญ: อดีตข้าราชการ, ผู้บริหารท้องถิ่น, การได้รับการเลือกตั้ง

Abstract

The purpose of this research was to study the tendency of former civil servants to be elected as local administrators. By using a qualitative research methodology by documentary research and in-depth interview from 70 key informants, including the population of males and females in all professions Including religious leaders Spiritual leaders living in the area of Ubonrat district Khon Kaen The research instruments were a semi - structured interview form and content analysis methodology.

The research found that:

1. The background factor of local administrators who are both former civil servants and non-former civil servants are working experience. Social relations, social status, education and political participation There is a relationship to the election respectively. The former civil servants tend to be elected as local administrators more than those who are not former civil servants. Due to being respected and has a higher social cost, it is more acceptable.

2. Competency factors of local administrators, both former civil servants and non-former civil servants, are vision Leadership Local policy And decision-making There is a relationship to the election of a local administrator. The former civil servants tend to be elected as local administrators more than those who are not former civil servants. Since former civil servants have the opportunity to show their vision Management leadership Formulate policies for local decisions, including continuity of administration Until being accepted by the people more.

3. Local administrators originating from former civil servants Systematic and systematic management Have the opportunity to set policies for creating new projects With the community being more involved There is flexibility in coordinating with relevant agencies. While the local administrators who are not from the former civil servants manage according to the context of the area to meet the needs of the people. Administration in a semi-autonomous system based on citizens.

4. The factors that can predict the election of local administrators of former civil servants are competence factors, including knowledge, ability, vision and perspective that are different and far-reaching Managed by principles and regulations as a guideline While the factor that can predict the

election of local administrators who are not former civil servants is management based on the needs of the people. Be diligent and pay attention to problems and continue to participate in activities with the community.

Keywords: Former civil servants, Local administrators, Election

บทนำ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2540 ที่ให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยกำหนดกรอบความเป็นอิสระในการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนและความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบายการปกครอง การบริหารงานบุคคล การเงินการคลังและมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะ นอกจากนี้ พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้บัญญัติให้มืองค์กรรับผิดชอบในการจัดทำแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นคือคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและกำหนดหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการให้บริการสาธารณะที่จำเป็นแก่ท้องถิ่นตลอดจนรายได้ของท้องถิ่นที่เพิ่มขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, 2542) และพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 ได้กำหนดรูปแบบการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นที่มีความเป็นอิสระมากขึ้นทำให้เห็นได้ว่าการกำหนดตัวบทกฎหมายและกลไกทางกฎหมายเพื่อให้การกระจายอำนาจเป็นไปอย่างโปร่งใสและสามารถถูกตรวจสอบจากประชาชนและองค์กรต่างๆ ตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ นอกจากนี้ยังมีบทบาทหน้าที่รวมถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมของท้องถิ่นและเป็นองค์กรที่เปิดให้ประชาคมท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการบริหารและการตรวจสอบการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้นโดยถือว่าการมีส่วนร่วมของประชาชน (สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, 2542)

ขณะเดียวกันปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการบริหารจัดการและการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยประชาชนก็คือ บทบาทหน้าที่ของผู้บริหารท้องถิ่น ซึ่งต้องมาจากการเลือกตั้งและได้รับการยอมรับจากประชาชนในท้องถิ่น โดยผู้บริหารที่ดีต้องเป็น

บุคคลที่มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความรู้ความสามารถและทักษะในการบริหาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งการมีความเป็นภาวะผู้นำของผู้บริหาร ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นที่มีความเป็นภาวะผู้นำนั้นจะต้องสามารถนำพาท้องถิ่นให้มีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันเพื่อปฏิบัติงานตามแนวนโยบายแห่งรัฐและมุ่งไปสู่เป้าหมายตามที่ความคาดหวังของประชาชนที่ตั้งไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและน่านโยบายแห่งรัฐแปลงสู่การปฏิบัติเพื่อสนองตอบต่อความต้องการของประชาชน

ในสังคมประชาธิปไตยการไปใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนถือเป็นสิ่งสำคัญในการแสดงออกถึงความเป็นประชาธิปไตยอย่างยิ่งยวดโดยหลักการแล้วการเลือกตั้งคือการสื่อสารจากประชาชนไปยังผู้สมัครรับเลือกตั้งที่เสนอตนเองเข้ามาเป็นผู้บริหารในฐานะผู้ให้บริการสาธารณะและเป็นกลไกเชื่อมโยงต่อความต้องการของประชาชนเข้ากับนโยบายสาธารณะที่ได้เสนอไว้ การเลือกตั้งที่เป็นประชาธิปไตยต้องเป็นกระบวนการตัดสินใจของประชาชนที่มีความอิสระ ไม่ได้รับการชักจูงจ้วงจวน หรือเห็นแก่อำิสสินจ้างรางวัลใดๆ การเลือกตั้งจึงจะถือว่าเป็นบรรลุตตามวัตถุประสงค์ ผลของการเลือกตั้งจะแสดงออกถึงความต้องการที่แท้จริงของประชาชนต่อการเสนอตนเข้าไปเป็นผู้บริหารท้องถิ่น เช่นนี้แล้วกระบวนการต่างๆ ที่เกิดขึ้นก่อนการเลือกตั้งย่อมส่งผลกระทบต่อผลของการเลือกตั้งอย่างเห็นได้ชัด แต่กระนั้นเมื่อได้รับเลือกตั้งเป็นผู้บริหารท้องถิ่นแล้วการบริหารท้องถิ่นให้ที่สนองตอบต่อความต้องการของประชาชนย่อมส่งผลถึงการได้รับการเลือกตั้งในคราวต่อไปอีกด้วย

บทบาทอำนาจหน้าที่ของผู้บริหารท้องถิ่นตามแนวคิดของนักวิชาการสามารถแยกออกเป็นเป็น 3 ประการ คือ (1) บทบาทการเป็นตัวแทนของประชาชนซึ่งต้องดูแลทุกข์สุขและผลประโยชน์ของประชาชนในชุมชนเมื่อมีเรื่องเดือดร้อนต้องถือเป็นธุระให้ (2) บทบาทของการเป็นตัวแทนของทางราชการที่เกิดขึ้นตามกฎหมายบัญญัติ และ (3) บทบาทของการเป็นผู้นำทางธรรมชาติดีมีฐานะบทบาททางสังคมเด่นกว่าบุคคลอื่น ในสังคมชนบทบทบาทของผู้นำชุมชนเป็นที่ยอมรับว่าเป็นผู้ที่มีอิทธิพลอย่างสูงต่อประชาชนในชุมชนโดยเฉพาะการทำหน้าที่ผู้นำด้านความคิดชักชวนโน้มน้าวให้ประชาชนในชุมชนมีความสนใจการเมืองและมีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองโดยเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ เช่น ไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ (สุวรรณ สุธาอานันท์ และเนืองน้อย บุญยเนตร, 2542) ดังนั้น หลักการบริหารท้องถิ่นที่ดีจะต้องมุ่งไปในเรื่องความสามารถในการจัดการและปรับตัวยืดหยุ่นได้ตามสถานการณ์ด้วย “ศิลปะ” คือผสมผสานระหว่างกฎหมายระเบียบข้อบังคับ อำนาจหน้าที่ บุคลากร และประชาชนให้เข้ากันได้ดีภายใต้สถานการณ์ที่เป็นอยู่

ขององค์กรไม่ว่าสถานการณ์นั้นจะต้องเผชิญปัญหาและอุปสรรคจากปัจจัยภายในหรือภายนอกก็ตาม ผู้บริหารท้องถิ่นจำเป็นต้องมีศาสตร์และศิลป์มีทั้งพระเดช พระคุณ หรืออีกนัยหนึ่งผู้บริหารท้องถิ่นจะต้องเป็นได้ทั้งยักษ์ ทั้งพระ และเทมียไ้แม้กระทั่งลิง ในการบริหารท้องถิ่นไม่ว่าทั้งภายใน ภายนอกองค์กรเพื่อสนองต่อความต้องการของประชาชน ในการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนนั่นเอง ด้วยเหตุนี้ผู้บริหารท้องถิ่นทั้งหลายจึงจำเป็นต้องประยุกต์ใช้ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ และทักษะของตน ก่อให้เกิดพลังทางความคิดพลังทางความเชื่อมั่นศรัทธาเหนือกลุ่มบุคคลอื่นใดเพื่อให้กลุ่มบุคคลนั้นๆ ให้ความมุ่งมั่นสู่เป้าหมายเดียวกัน

ทั้งนี้ ประชาชนสามารถแยกแยะและสามารถวิเคราะห์ว่าควรจะเลือกใครมาเป็นผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อที่จะนำมาซึ่งการพัฒนาท้องถิ่นที่ตนเองอาศัยอยู่ ซึ่งมุมมองหนึ่งที่ประชาชนให้ความสำคัญกับการที่จะเลือกใครหรือบุคคลใดที่จะเข้ามาเป็นผู้บริหารท้องถิ่นนั้น จะต้องเป็นบุคคลที่ตนเองนั้นรู้จักและให้ความคุ้นเคยเป็นอย่างดี ซึ่งกลุ่มคนที่มีความคุ้นเคยกับประชาชนในพื้นที่เป็นอย่างดีนั้น จะเป็นใครอื่นที่ไหนไม่ได้นอกจากบุคคลที่รับราชการอยู่ภายในท้องถิ่นปฏิบัติราชการในส่วนงานที่ตนเองรับผิดชอบ และจากการศึกษาของผู้วิจัยพบว่า การที่ผู้บริหารท้องถิ่นจะได้รับเลือกเข้ามาเป็นผู้บริหารท้องถิ่นนั้นต้องได้รับการยอมรับจากประชาชน มีปัจจัยอย่างหนึ่งที่สำคัญที่ทำให้ประชาชนเลือกผู้บริหารท้องถิ่นก็คือ “ภูมิหลัง” ประกอบด้วย “ภูมิหลังการประกอบอาชีพ” หรือ “ภูมิหลังของลักษณะบุคคล” ทั้งสองประการนั้นเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จหรือไม่ประสบความสำเร็จและเป็นที่ยอมรับจากประชาชนในการเป็นผู้บริหารท้องถิ่น ในขณะเดียวกันกลุ่มภูมิหลังการประกอบอาชีพรับราชการจะได้รับความไว้วางใจและความพึงพอใจเป็นที่ยอมรับจากประชาชนเป็นอย่างดีจนกระทั่งการได้รับเลือกเป็นผู้บริหารท้องถิ่นแต่จะสามารถเป็นผู้บริหารท้องถิ่นได้ก็สมัยหรือที่วาระนั้นย่อมเป็นสิ่งที่น่าสนใจในประเด็นดังกล่าว นอกจากภูมิหลังด้านการประกอบอาชีพและลักษณะส่วนบุคคลแล้ว ผู้วิจัยยังให้ความสำคัญกับภูมิหลังในการประกอบอาชีพรับราชการและไม่ได้ประกอบอาชีพราชการของผู้บริหารท้องถิ่นว่ามีปัจจัยใดที่มีความสัมพันธ์ที่ทำให้ผู้บริหารท้องถิ่นเป็นที่ยอมรับของประชาชน และทำไมจึงเป็นเช่นนั้น ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวเป็นเครื่องมือในการสร้างรูปแบบแห่งการประพฤติและปฏิบัติตนของผู้ที่จะเสนอตนเองเป็นผู้บริหารท้องถิ่นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยภูมิหลังการประกอบอาชีพ และภูมิหลังลักษณะส่วนบุคคลของการเป็นอดีตข้าราชการและที่ไม่เป็นอดีตข้าราชการที่มีความสัมพันธ์ต่อการได้รับการเลือกตั้งเป็นผู้บริหารท้องถิ่น
2. เพื่อศึกษาปัจจัยความสามารถของอดีตข้าราชการและที่ไม่เป็นอดีตข้าราชการที่มีความสัมพันธ์ต่อการได้รับการเลือกตั้งเป็นผู้บริหารท้องถิ่น
3. เพื่อเปรียบเทียบกลยุทธ์ในการบริหารของอดีตข้าราชการและที่ไม่เป็นอดีตข้าราชการและพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการได้รับการเลือกตั้งเป็นผู้บริหารท้องถิ่น
4. เพื่อประเมินปัจจัยที่ส่งผลต่อการได้รับเลือกตั้งเป็นผู้บริหารท้องถิ่น และเป็นแนวทางในการสรรหาผู้บริหารท้องถิ่นอันพึงประสงค์ต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา: มุ่งศึกษาภูมิหลังการประกอบอาชีพ ภูมิหลังลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยความสามารถของอดีตข้าราชการและที่ไม่เป็นอดีตข้าราชการที่มีความสัมพันธ์ต่อการได้รับการเลือกตั้งเป็นผู้บริหารท้องถิ่น รวมทั้งเปรียบเทียบกลยุทธ์ในการบริหารของอดีตข้าราชการและที่ไม่เป็นอดีตข้าราชการและพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการได้รับการเลือกตั้งเป็นผู้บริหารท้องถิ่น และประเมินปัจจัยที่ส่งผลต่อการได้รับเลือกตั้งเป็นผู้บริหารท้องถิ่น และเป็นแนวทางในการสรรหาผู้บริหารท้องถิ่นอันพึงประสงค์ต่อไป

ขอบเขตด้านพื้นที่: เนื่องจากในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้มีระยะเวลาที่จำกัด จึงได้ทำการศึกษาวิจัยเฉพาะในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพื้นที่อำเภออุบลรัตน์ จังหวัดขอนแก่น (จำนวน 7 องค์การ) เท่านั้น

ขอบเขตด้านผู้ให้ข้อมูลสำคัญ: ประชากรทั้งเพศชายเพศหญิงทุกสาขาอาชีพ รวมทั้งผู้นำทางศาสนา ผู้นำทางจิตวิญญาณที่อาศัยในเขตพื้นที่อำเภออุบลรัตน์ จังหวัดขอนแก่น จำนวน 70 คน

ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา:

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1.1 ปัจจัยภูมิหลัง ประกอบด้วย ปัจจัยด้านฐานะทางสังคม ปัจจัยด้านการศึกษา ปัจจัยด้านประสบการณ์การทำงาน ปัจจัยด้านมนุษยสัมพันธ์ทางสังคม และปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมทางการเมือง

1.2 ปัจจัยทางด้านความสามารถ ประกอบด้วย ปัจจัยด้านวิสัยทัศน์ ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ ปัจจัยด้านการตัดสินใจ และปัจจัยด้านนโยบายของท้องถิ่น

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ การได้รับการยอมรับจากประชาชน ประกอบด้วย ด้านความพึงพอใจจากการปฏิบัติงาน ด้านความคาดหวังในการปฏิบัติงาน และด้านผลสำเร็จในงาน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวโน้มที่อดีตข้าราชการจะได้รับการเลือกตั้งเป็นผู้บริหารท้องถิ่น โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพด้วยการศึกษาจากเอกสารและการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. การศึกษาจากเอกสารด้วยการรวบรวมค้นคว้าหาข้อมูลจากทำเนียบผู้บริหารท้องถิ่น บันทึกท้องถิ่นไทย ซึ่งเป็นข้อมูลทุติยภูมิจากท้องถิ่นอำเภอ ท้องถิ่นจังหวัดขอนแก่น เพื่อทำการค้นคว้าตรวจสอบว่า ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น/ผู้บริหารท้องถิ่น ปี พ.ศ. 2552 และการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น/ผู้บริหารท้องถิ่น ปี พ.ศ. 2556 มีผู้บริหารท้องถิ่นท่านใดบ้างที่ได้รับเลือกตั้งเข้ามาเป็นผู้บริหารท้องถิ่นที่เป็นอดีตข้าราชการหรือไม่เป็นอดีตข้าราชการ มีจำนวนเท่าใดของผู้ได้รับเลือกตั้งเข้ามาเป็นผู้บริหารท้องถิ่น เฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่อำเภออุบลรัตน์ จังหวัดขอนแก่น ทั้ง 7 องค์กร นำข้อมูลทุติยภูมิของกลุ่มเป้าหมายที่เป็นอดีตข้าราชการและที่ไม่เป็นอดีตข้าราชการที่ได้รับเลือกตั้งเข้ามาเป็นผู้บริหารท้องถิ่นเป็นข้อมูลเพื่อนำมาออกแบบสอบถามในการหาข้อมูลปฐมภูมิ

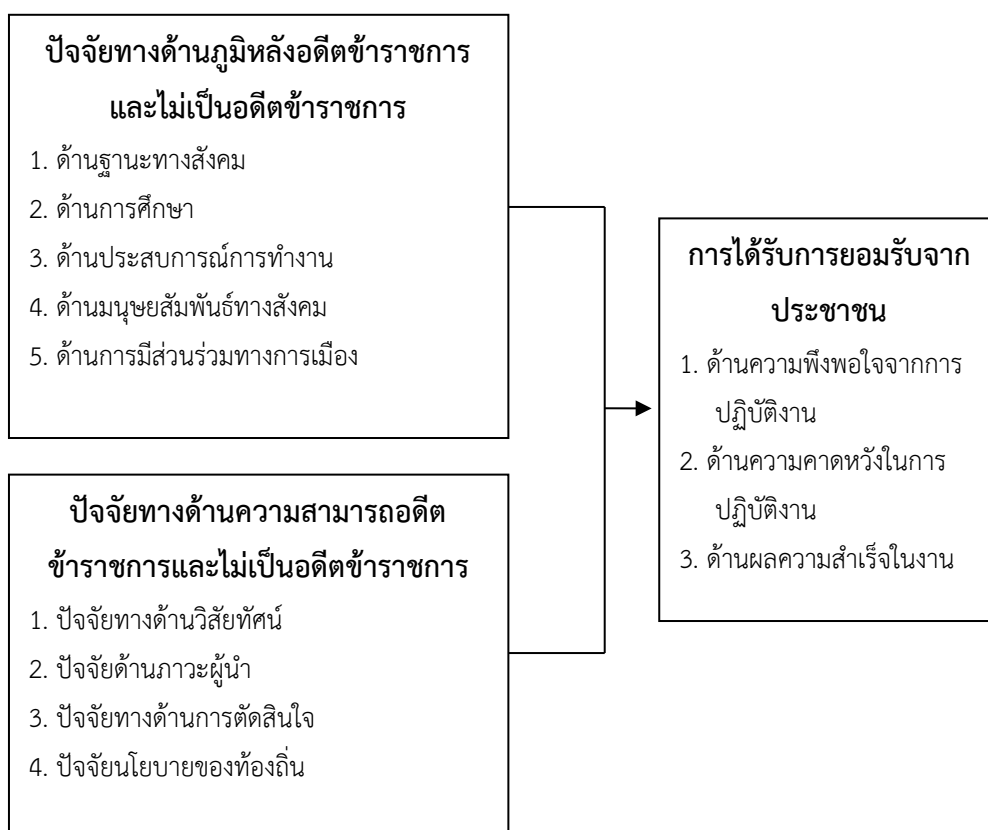
2. การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก ด้วยการสร้างแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับแนวโน้มที่อดีตข้าราชการจะได้รับการเลือกตั้งเป็นผู้บริหารท้องถิ่น มีความสัมพันธ์กับภูมิหลังความเป็นมาของผู้บริหารท้องถิ่นกับการยอมรับของประชาชนในพื้นที่เขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภออุบลรัตน์ จังหวัดขอนแก่น นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจแก้ไขปรับปรุง เพื่อให้ตรงประเด็นที่ต้องการศึกษา จากนั้นดำเนินการขออนุญาตเข้าดำเนินการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 70 คน ได้แก่ ประชากรทั้งเพศชายเพศหญิงทุกสาขาอาชีพ รวมทั้งผู้นำทางศาสนา ผู้นำทางจิตวิญญาณที่อาศัยในเขตพื้นที่อำเภออุบลรัตน์ จังหวัด

খনแก่น เมื่อดำเนินการสัมภาษณ์เสร็จสิ้นแล้วนำข้อมูลที่ได้ทำการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ผลการวิจัย

1. ภูมิหลังความเป็นมาการประกอบอาชีพไม่ว่าจะเป็นอดีตข้าราชการหรือไม่ใช่อดีตข้าราชการมีความสัมพันธ์กับการยอมรับของประชาชนในพื้นที่ไม่แตกต่างกัน แต่จะมีความแตกต่างกันที่ลักษณะส่วนบุคคลว่า อดีตข้าราชการหรือไม่ใช่อดีตข้าราชการท่านใดจะสร้างสรรค์โอกาสในการมีส่วนร่วมกับชุมชนได้แสดงออกซึ่งความรู้ความสามารถหรือมีความใกล้ชิด ไม่ถือตัวเป็นกันเอง เป็นที่พึ่งที่ปรึกษาให้กับประชาชนและช่วยบรรเทาปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในชุมชนได้มากและสม่ำเสมอมากขึ้น

2. ปัจจัยความสามารถของอดีตข้าราชการจะได้รับการยอมรับเชื่อมั่นและให้ความคาดหวังต่อการเป็นผู้บริหารท้องถิ่นเป็นพื้นฐานเดิม เนื่องจากได้มีโอกาสได้แสดงออกถึงความเป็นผู้บริหารและความเป็นข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ที่ชุมชนให้ความเคารพและนับถือ อีกทั้งเป็นบุคคลที่มีต้นทุนทางสังคมเป็นที่ยอมรับตลอดระยะเวลาที่รับราชการก่อนผู้ที่ไม่ใช่อดีตข้าราชการ

3. ผลการเปรียบเทียบกลยุทธ์การบริหารจัดการในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะที่ได้รับเลือกตั้งเป็นผู้บริหารท้องถิ่นแล้ว โดยแยกได้ดังนี้

3.1 ผู้บริหารท้องถิ่นที่มาจากอดีตข้าราชการ บริหารจัดการท้องถิ่นอย่างมีระบบแบบแผน มีการสร้างโอกาสในการสร้างสรรค์โครงการใหม่ๆ ให้ชุมชนได้มีส่วนร่วมมากขึ้น สามารถติดต่อประสานงานกับหน่วยราชการอื่นๆ ได้อย่างคล่องตัว แต่ระบบการทำงานจะใช้ระเบียบแบบแผนใช้ระเบียบของทางราชการ ใช้ตัวบทกฎหมายหรือข้อบังคับที่ละเอียดมากจนเกินไปทำให้เกิดความล่าช้าไม่ทันต่อเหตุการณ์และความต้องการของประชาชนและการทำงานส่อไปในทางทุจริต อีกทั้งไม่มีความขยันในการทำงานและเอาใจใส่หรือออกพบปะประชาชนในกิจกรรมต่างๆ ของชุมชน

3.2 ผู้บริหารท้องถิ่นที่ไม่มาจากอดีตข้าราชการ บริหารจัดการท้องถิ่นตามบริบทของพื้นที่ เอาใจประชาชนในการตอบสนองความต้องการ ออกเยี่ยมและพบปะประชาชนได้ในทุกๆ กิจกรรมทุกๆ พื้นที่ บริหารจัดการแบบกึ่งราชการยึดประชาชนเป็นหลัก ซึ่งการบริหารจัดการบางครั้งถูกใจแต่ไม่ถูกต้องตามแบบแผนที่ถูกระเบียบกำหนดไว้ทำให้เกิดปัญหาในระบบการบริหารจัดการในภายหลัง

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการได้รับการเลือกตั้งเป็นผู้บริหารท้องถิ่นคือภูมิหลังความเป็นมา การประกอบอาชีพและลักษณะบุคคลย่อมมีส่วนที่จะทำให้ได้รับการเลือกตั้งเป็นผู้บริหารท้องถิ่น โดยอดีตข้าราชการจะเป็นบุคคลที่ได้รับความเชื่อมั่นศรัทธา สร้างความมั่นใจและสร้างความคาดหวังให้กับประชาชนมากกว่าบุคคลที่ไม่ใช่อดีตข้าราชการ จุดเด่น และจุดอ่อนมีความแตกต่างกันออกไป ดังนี้

4.1 อดีตข้าราชการ

จุดเด่น มีความรู้ ความสามารถ วิสัยทัศน์ และมุมมองที่แตกต่างและกว้างไกล บริหารมีหลักการยึดระเบียบแบบแผนเป็นแนวทางการปฏิบัติ

จุดอ่อน ไม่ขยัน มีความล่าช้าในการสนองต่อความต้องการของประชาชน มีขั้นตอนการทำงานที่ซับซ้อน ไม่เอาใจใส่ในวิถีชีวิตของประชากรในชุมชนเท่าที่ควร

4.2 ไม่ใช่อดีตข้าราชการ

จุดเด่น บริหารจัดการโดยยึดความต้องการของประชาชนเป็นหลัก ขยันและเอาใจใส่ต่อปัญหาและร่วมกิจกรรมกับชุมชนอย่างต่อเนื่อง

จุดอ่อน บริหารจัดการแบบกึ่งราชการทำให้ทิศการพัฒนาไม่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด หรือแผนพัฒนาสี่ปีที่ได้กำหนดไว้ ยึดความถูกต้องและเลียงกฎหมายทำให้เกิดปัญหาในการบริหารจัดการในภายหลัง

อภิปรายผลการวิจัย

อภิปรายผลการวิจัยแนวโน้มที่อดีตข้าราชการจะได้รับการเลือกตั้งเป็นผู้บริหารท้องถิ่นตาม วัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้สามารถจำแนกได้ 3 ประเภท ดังนี้

1) ประเภทผู้รับสมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้บริหารท้องถิ่น มีดังนี้

1.1 อดีตข้าราชการ ภูมิหลังการประกอบอาชีพของผู้สมัครรับเลือกตั้งที่เป็นอดีตข้าราชการจะได้รับความเชื่อมั่นในความรู้ความสามารถ วิสัยทัศน์ ภาวะความเป็นผู้นำ มีความพึงพอใจความสำเร็จในงาน และความคาดหวังในการเป็นผู้บริหารท้องถิ่นเพราะมีโอกาสที่ได้แสดงบทบาทหน้าที่ของตนเองในห้วงระยะเวลาที่ยังคงรับราชการอยู่ และบทบาทหน้าที่บางประการกฎหมายก็ได้กำหนดคุณสมบัติให้เฉพาะในการเป็นตัวแทนหรือเป็นที่ปรึกษาให้กับชุมชน อีกทั้งตำแหน่งหน้าที่ ศักดินาของความเป็นข้าราชการยังเป็นที่ยำเกรงและเคารพนับถือของชุมชนถือว่ามิต้นทุนทางสังคมเป็นพื้นฐาน

1.2 ไม่ใช่อดีตข้าราชการ ในส่วนผู้ที่ไม่ใช่อดีตข้าราชการซึ่งส่วนใหญ่เป็นคนที่อยู่ในพื้นที่เดิมมีความขยันลงพื้นที่ในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ในทุกๆ โอกาสเป็นกันเอง สร้างความคุ้นเคยช่วยเหลือสงเคราะห์ดูแลห่วงใยการดำรงชีพของชุมชน พยายามสร้างเครือข่ายและร่วมมือร่วมกับผู้นำท้องถิ่นเช่น กำนันผู้ใหญ่บ้าน คนที่เคารพนับถือของชุมชนนั้นๆ รวมทั้งผู้นำด้านจิตวิญญาณหรือผู้นำศาสนาหรือแม้กระทั่งข้าราชการระดับสูงหรือพรรคการเมืองและนักการเมืองระดับชาติ สร้างจุดเด่นให้เป็นที่รู้จักและมักคุ้นในชุมชนหรือบางครั้งอาจจะมองว่าเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลในท้องถิ่น

2) ประเภทประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง มีดังนี้

2.1 ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง

2.2 ไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง

ประเภทประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่ไปใช้สิทธิและไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งในเขตพื้นที่นั้นการศึกษาจะอยู่ระดับภาคบังคับ และมีมัธยมศึกษาเป็นส่วนใหญ่ตามด้วยระดับปริญญาตรีเป็นส่วนน้อยประกอบอาชีพเกษตรกรรมตามบริบทของพื้นที่ อยู่รวมกันเป็นครัวเรือนมีสมาชิก 2-3 คนรายได้มีความแตกต่างกันมากคือระหว่าง 1,000 บาท ถึง 20,000 บาท เป็นคนท้องถิ่นเดิมเป็นส่วนมาก ผลของการสัมภาษณ์กลุ่มที่อยู่การศึกษาภาคบังคับและมีรายได้พอเลี้ยงชีพตามอัตภาพจะมองถึงผู้บริหารหรือผู้ที่จะมาเป็นผู้บริหารท้องถิ่นที่สามารถให้การช่วยเหลือไม่ว่าด้านปัจจัยสี่ เครื่องอุปโภคบริโภค เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค และการดูแลที่อยู่อาศัยรวมทั้งพื้นที่เพื่อทำการเกษตร จะให้ความสำคัญเป็นหวังพึ่งพิง และพึ่งพาต่อบุคคลที่ให้การช่วยเหลือและเอาใจใส่วิถีชีวิตความเป็นอยู่ไม่ว่าจะเป็นอดีตข้าราชการหรือไม่เป็นอดีตข้าราชการก็ตามขอให้บุคคลเหล่านั้นสนองต่อความต้องการของตนเองและครอบครัว ช่วงการรณรงค์เลือกตั้งจะมีความลังเลในการตัดสินใจเลือกผู้บริหารท้องถิ่น ในช่วงใกล้ๆ วันที่จะเลือกตั้งจึงตัดสินใจว่าจะเลือกใคร ส่วนกลุ่มที่การศึกษาระดับปริญญาตรีจะมองถึงอดีตข้าราชการที่มีความรู้ความสามารถ เชื่อมั่นที่จะนำพาองค์กรไปสู่ความเป็นเลิศได้ และจะมีความมั่นคงไม่เปลี่ยนแปลงในการตัดสินใจเลือกผู้บริหารท้องถิ่นตั้งแต่เริ่มต้นของการเสนอตัวของผู้บริหารท้องถิ่นที่จะลงสมัครรับเลือกตั้ง

3) ประเภทองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีดังนี้

3.1 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ไม่เคยมีอดีตข้าราชการลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้บริหารท้องถิ่นมี 2 องค์กร ประชากรยังให้ความเชื่อมั่นศรัทธาและพึงพอใจในการคาดหวังที่จะให้ผู้ที่ไม่ใช่อดีตข้าราชการเป็นผู้บริหารท้องถิ่นส่วนหนึ่งอาจเป็นเพราะไม่เคยมีอดีตข้าราชการเสนอตัวมารับสมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้บริหารท้องถิ่นหรือเพราะบทบาทหน้าที่การบริหารจัดการที่โดดเด่นเป็นที่พึงพอใจของผู้บริหารท้องถิ่นคนเดิมที่ไม่ใช่อดีตข้าราชการสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนจึงยังไม่มีความพร้อมที่จะลงสมัครรับเลือกตั้ง แต่ในเชิงลึกความคาดหวังในการกำหนดนโยบายหรือความสามารถในทางการบริหาร ประชากรมีความสนใจที่จะปรับเปลี่ยนให้โอกาสอดีตข้าราชการเข้ามาเป็นผู้บริหารท้องถิ่นเพื่อเป็นการเปรียบเทียบในการบริหารท้องถิ่น

3.2 องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่เคยมีอดีตข้าราชการลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้บริหารท้องถิ่นและได้รับเลือกตั้งเป็นผู้บริหารท้องถิ่นแต่ขณะทำการวิจัยไม่ได้ดำรงตำแหน่งมี 2 องค์การ ประชากรยังมีความศรัทธาเชื่อมั่นและมีความคาดหวังต่ออดีตข้าราชการว่าการมีความรู้สามารถให้มีมุมมอง หลักคิดกำหนดนโยบายที่เป็นแบบแผนในทางการบริหาร แต่ปัจจัยที่ทำให้ไม่ได้รับตำแหน่งอย่างต่อเนื่องเป็นเพราะว่าคุณลักษณะส่วนบุคคลหรืออัตลักษณ์ของความเป็นข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ยังคงอยู่ทำให้การบริหารชุมชนเกิดมีช่องว่างและเกิดการเปรียบเทียบ

3.3 องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่เคยมีอดีตข้าราชการลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้บริหารท้องถิ่นและได้รับเลือกตั้งเป็นผู้บริหารท้องถิ่นขณะทำการวิจัยยังคงดำรงตำแหน่งอยู่มี 3 องค์การ 1 ใน 3 ดำรงตำแหน่งต่อเนื่อง (2 วาระ) การแสดงความคิดเห็นของประชากรเป็นในทิศทางเดียวกันกับข้อ 3.2 แต่ที่ทำให้อดีตข้าราชการในองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นสามารถดำรงตำแหน่งได้ต่อเนื่องคือ มีจุดเด่นในความขยัน สร้างความใกล้ชิดและเป็นกันเองกับประชาชนปรับลักษณะส่วนบุคคลซึ่งเป็นอัตลักษณ์ให้เข้ากับวิถีชีวิตชุมชนและสร้างโครงการใหม่ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างต่อเนื่อง

การวิจัยดังกล่าว ทำให้เห็นว่าปัจจัยด้านภูมิหลังของผู้บริหารท้องถิ่นที่เป็นทั้งอดีตข้าราชการและที่ไม่เป็นอดีตข้าราชการ ได้แก่ ประสบการณ์การทำงาน มนุษยสัมพันธ์ทางสังคม ฐานะทางสังคม การศึกษา และการมีส่วนร่วมทางการเมืองมีความสัมพันธ์ต่อการได้รับการเลือกตั้งตามลำดับ โดยอดีตข้าราชการมีแนวโน้มได้รับการเลือกตั้งเป็นผู้บริหารท้องถิ่นมากกว่าผู้ที่ไม่ได้เป็นอดีตข้าราชการ เนื่องจากได้รับการเคารพนับถือและมีต้นทุนทางสังคมจึงเป็นที่ยอมรับมากกว่า ขณะเดียวหากอดีตข้าราชการหรือไม่ใช่อดีตข้าราชการท่านใดสามารถสร้างสรรค์โอกาสในการมีส่วนร่วมกับชุมชนได้แสดงออกซึ่งความรู้ความสามารถหรือมีความใกล้ชิด ไม่ถือตัวเป็นกันเอง เป็นที่พึ่งที่ปรึกษาให้กับประชาชนและช่วยบรรเทาปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในชุมชนได้มากและสม่ำเสมอว่าก็จะสามารถเป็นที่ยอมรับของประชาชน และผู้ที่มาดำรงตำแหน่งผู้บริหารท้องถิ่นที่ประสบความสำเร็จควรมีความดีงามทั้งทางด้านจิตใจ ความคิด การกระทำ มีคุณธรรมจริยธรรม มีความเมตตากรุณา มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความเสียสละ มีน้ำใจ มีความกล้าที่จะทำความดี มีความละเอียดรอบคอบ ซึ่งคุณสมบัติเหล่านี้จะช่วยส่งเสริมความเป็นผู้บริหารท้องถิ่นให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น นอกจากนี้ผู้ที่เข้ามาดำรงตำแหน่งผู้บริหารท้องถิ่นจะต้องมีความรู้ความสามารถควบคู่กับความซื่อสัตย์

สุจริต ต้องมีทักษะ ประสบการณ์ในด้านการบริหาร มีการศึกษาในระดับสูง สามารถที่จะบริหารองค์กรให้บรรลุวัตถุประสงค์ มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลและสามารถทำให้องค์กรเจริญเติบโตต่อไปได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ พระเมธีธรรมาภรณ์ (ประยูร ธมมจิตโต, 2540) ที่ได้กล่าวถึงคุณลักษณะด้านธรรมะสำหรับผู้บริหาร วิธีบริหารที่ดี คือ ธรรมาธิปไตยใช้ทั้งพระเดชและพระคุณ ซึ่งทำให้ได้ทั้งคนและผลงาน และสอดคล้องกับแนวคิดของ สุวัฒน์ วงศ์หมั่น (2547) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ผู้นำหรือผู้บริหารที่จะต้องตั้งมั่นในคุณธรรมจริยธรรม และประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีในทุกๆ ด้าน ยึดหลักทศพิธราชธรรม คือ ธรรมสำหรับผู้ปกครองในการปกครองดูแลผู้อื่น ปฏิบัติตามหลักคำสอนของพระพุทธศาสนา และสอดคล้องกับแนวคิดของ พลสิทธิ หนูชูชัย (2543 : 4-5 อ้างถึงใน ถวิล มาตรเยี่ยม) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้นำพึงประสงค์และประสบความสำเร็จนั้นต้องมีร่างกายจิตใจ และอารมณ์ที่สมบูรณ์ มีความคล่องแคล่วว่องไว มีความยุติธรรมปราศจากอคติกับผู้อื่น มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าพูด กล้าทำ พร้อมทั้งจะตัดสินใจด้วยตนเองเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นหนักแน่น สุขุม ไม่หุนเหิน ไม่เอาเรื่องส่วนตัวมาปนกับเรื่องงาน มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีบุคลิกภาพลักษณะที่ดี ยิ้มแย้ม รู้จักเอาใจใส่ ดูแลและช่วยเหลือผู้ใต้บังคับบัญชาเมื่อมีทุกข์ร้อน เปิดโอกาสให้ผู้ใต้บังคับบัญชาได้แสดงความสามารถ กระทำตนเป็นตัวอย่างที่ดี และยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ปรัชญา ผาตผ่อง (2559) พบว่า คุณลักษณะของผู้บริหารท้องถิ่นที่พึงประสงค์สูงสุด คือ ด้านคุณธรรมจริยธรรม รองลงมาคือ ด้านมนุษยสัมพันธ์ ด้านความรู้ความสามารถ ด้านการบริหาร และด้านบุคลิกภาพ ตามลำดับ เช่นเดียวกับผลงานวิจัยของ อุดม คุณา (2555) พบว่า ผู้นำชุมชนและประชาชนมีความสัมพันธ์กันในลักษณะที่เป็นการช่วยเหลือ พึ่งพาอาศัยเอื้อเฟื้อต่อกัน และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ พนมศักดิ์ ปฎิมาประกรณ์ (2551) พบว่า การตัดสินใจเลือกตั้งบริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นของประชาชนมีปัจจัยด้านคุณสมบัติส่วนตัว มีผลต่อการตัดสินใจมาก สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ผกาพรพรรณ ต้นสอน (2549) พบว่า ประชาชนที่อยู่ในชนบทมีแนวโน้มที่ตัดสินใจเลือกผู้สมัครโดยพิจารณาจากคุณสมบัติส่วนตัว

ปัจจัยความสามารถของอดีตข้าราชการจะได้รับการยอมรับเชื่อมั่นและให้ความคาดหวังต่อการเป็นผู้บริหารท้องถิ่นเป็นพื้นฐานเดิม เนื่องจากได้มีโอกาสได้แสดงออกถึงความเป็นผู้บริหารและความเป็นข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ที่ชุมชนให้ความเคารพและนับถือ อีกทั้งเป็นบุคคลที่มีต้นทุนทางสังคมเป็นที่ยอมรับตลอดระยะเวลาที่รับราชการก่อนผู้ที่ไม่ใช่อดีต

ข้าราชการ สอดคล้องกับแนวคิดของ จันทราณี สงวนนาม (2545) ที่ได้กล่าวว่า คุณลักษณะของผู้นำและผู้บริหารที่พึงประสงค์ด้านความรู้ความสามารถในการทำงาน ต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจ หลักการทำงานกับประชาชน ได้แก่ เป็นผู้วิสัยทัศน์ในการปฏิบัติงาน บำบัดทุกข์ บำรุงสุขแก่ราษฎร และสอดคล้องกับแนวคิดของ พลสิทธิ หนูชูชัย (2543, หน้า 4-5 อ้างถึงใน ถวิล มาตรเลียม) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้นำพึงประสงค์และประสบความสำเร็จนั้นต้องเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ ทั้งด้านการงานและส่วนตัว มีสติปัญญาและไหวพริบ มีความสามารถในการตัดสินใจ มีความคิดริเริ่ม มีความรับผิดชอบ มีมานะอดทนในหน้าที่การงานอย่างเต็มที่ สามารถแก้ไขปัญหาได้ทุกรูปแบบ คำนึงถึงนโยบาย วัตถุประสงค์ และผลประโยชน์ของหน่วยงานหรือประชาชนเป็นสำคัญเสมอ และยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ อุดม คุมา (2555) พบว่า หากผู้นำชุมชนมีคุณลักษณะหรือคุณสมบัติและความรู้ความสามารถที่ดี จะเป็นคุณสมบัติสนับสนุนให้ประชาชนในชุมชนมีส่วนร่วมทางการเมือง เช่นเดียวกับผลงานวิจัยของ พนมศักดิ์ ปฐมประกรณ์ (2551) พบว่า การตัดสินใจเลือกตั้งบริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นของประชาชนมีปัจจัยด้านนโยบาย ด้านคุณสมบัติส่วนตัว ด้านกลุ่มการเมืองท้องถิ่น และด้านคุณสมบัติอื่น มีผลต่อการตัดสินใจมาก และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ณัฐพงศ์ นิลาทะวงศ์ (2552) พบว่า ปัจจัยด้านคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นเพราะผู้สมัครเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ มีวิสัยทัศน์ที่ดี และปัจจัยด้านนโยบายของผู้สมัครที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนาอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ภูมิหลังความเป็นมาการประกอบอาชีพที่เป็นอดีตข้าราชการและที่ไม่เป็นอดีตข้าราชการมีส่วนสัมพันธ์กับการยอมรับของประชาชนในการที่จะได้รับมอบความไว้วางใจให้ทำหน้าที่เป็นผู้บริหารท้องถิ่น บางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังให้ความเชื่อมั่นและไว้วางใจกับอดีตข้าราชการ หรือบางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังมอบความไว้วางใจกะบุคคลที่ไม่เป็นอดีตข้าราชการ แต่เมื่อใดที่อดีตข้าราชการและที่ไม่เป็นอดีตข้าราชการลงสมัครรับเลือกตั้งแล้วอดีตข้าราชการจะได้รับการเลือกตั้งเป็นผู้บริหารท้องถิ่น

1.2 จะมองเฉพาะภูมิหลังการประกอบอาชีพอย่างเดียวคงไม่ได้ต้องให้ความสำคัญกับลักษณะบุคคลที่เป็นอัตลักษณ์กล่าวคือนิสัยส่วนตัวจะเป็นองค์ประกอบด้วย เพราะจากการศึกษาผลการวิจัยปรากฏว่าอดีตข้าราชการเมื่อลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้บริหารท้องถิ่นจะได้รับการเลือกตั้ง แต่ไม่สามารถดำรงตำแหน่งได้อย่างต่อเนื่องถึงก็มีส่วนน้อยสาเหตุก็เพราะว่าได้นำอัตลักษณ์ของความเป็นอดีตข้าราชการมาแสดงออกจนเกินไป

2. ข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยครั้งต่อไปควรทำการวิจัยทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพควบคู่กันไป โดยให้มีการเก็บแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์จากกลุ่มตัวอย่าง

เอกสารอ้างอิง

- จันทร์ธานี สงวนนาม. (2545). *ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารการศึกษา*. กรุงเทพฯ: บุ๊คพอยท์.
- ถวิล มาตรเลี่ยม. (2544). *การปฏิรูปการศึกษา: โรงเรียนเป็นฐานการบริหารจัดการ*. กรุงเทพฯ: เสมาธรรม.
- ณัฐพงศ์ นิลาทะวงศ์. (2552). *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกนายกเทศมนตรี กรณีศึกษา: เทศบาลตำบลท่าขอนยาง อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต (การเมืองการปกครอง). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.*
- ปรัชญา ผาดผ่อง. (2559). *คุณลักษณะของผู้บริหารท้องถิ่นที่พึงประสงค์ของประชาชนในเขตอำเภอมือทองบุรี. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต. วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- ผกาพรรณ ต้นสอน. (2549). *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งท้องถิ่นของประชาชน: ศึกษากรณีองค์การบริหารส่วนตำบลปากท่อ อำเภopakท่อ จังหวัดราชบุรี. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต (การเมืองการปกครอง). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.*
- พนมศักดิ์ ปฏีมาประกรณ์. (2551). *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งท้องถิ่นของประชาชน องค์การบริหารส่วนตำบลอ่างหิน อำเภopakท่อ จังหวัดราชบุรี. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.*

- พระเมธีธรรมาภรณ์ (ประยูร ธมฺมจิตฺโต). (2540). *คุณธรรมสำหรับนักบริหาร*. กรุงเทพฯ: ที.พี.เอ็ม.เพรส.
- สุวรรณา สถาอานันท์ และเนืองน้อย บุญเนตร. (2542). *ร่องรอยความคิด ความเชื่อไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวัฒน์ วงศ์หมั่น. (2547). *คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอน้ำพอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 4. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาการบริหารการศึกษา)*. มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.
- อุดม คุมา. (2555). ความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์ของผู้นำชุมชนกับประชาชนที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองในตำบลพระบาท อำเภอมือ จังหวัดลำปาง. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง*. 1(1), 87-98.
- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. (2542). *พระราชบัญญัติ กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542*. สืบค้นเมื่อ 15 มิถุนายน 2562 จาก <http://www.dla.go.th/work/planlocal>.
- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. (2542). *พระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542*. สืบค้นเมื่อ 15 มิถุนายน 2562 จาก <http://www.local.moi.go.th/2009/pdf/lawupdate.pdf>